

Vườn Thơ 7 Mèo

(Những bài thơ “bắt chọt” của một vài thân hữu xướng họa qua vì thư. Vì là thơ “bắt chọt” cho nên các tác giả không có coi lại và hiệu đính. Việc gom lại ở đây chỉ là để cùng đọc và giữ lại chút tình thân hữu.)

20081117 – Hương Cao – Nha Môn Sa-đéc! Mekong Delta

Xem sô nhớ quá quê hương
Nhớ cầu lắc lẻo, bờ nương gập ghềnh
Nhớ cọng súng, nhớ rau dền
Nhớ đừa là ngọn, nhớ thuyền êm trôi
Nỗi nhớ cảm nín không lời
Nên ta áp ủ một đời nhớ thương.

20081125 – Nguyễn Thu Hoa – Tôi đánh mất tôi - Thân tặng Anh NT Dzũng

Tôi đánh mất tôi trong cuộc đời,
Cuộc đời những tưởng được thành thơ
Ngờ đâu cứ phải loanh quanh mãi,
Những chuyện không đâu, thật buồn cười...

Nhớ lại năm nào, lúc thu sang
Đến xír lá phong ngắm lá vàng
Mãi mê chụp ảnh nên trượt ngã
Gãy cổ xương chân, hết lang thang.

Năm tuần bó bột ngồi xe lăn
Ba tháng chống gậy, chân tháo băng
Mỗi ngày “đánh vật” cùng cặp nạng
Mới thấy đôi chân quý vô vãn

Thế rồi đến tháng chín năm sau
Đi chơi, đem cả người tình theo
Về nhà mới biết mình thật “đãng”
Người ấy của tôi... đã bay vèo!

Áy vạy, nhưng mà vận vẫn may
Hãi quan “Bob Hope” thật là hay
Hết lòng, linh động và mau mắn
Giúp tôi tìm được “Laptop” ngay

Và... một bất ngờ ngày cuối năm
Cái P D A tôi vẫn cầm
Đi đâu cũng kè kè trong túi
Thế mà nó lại biến biệt tăm

Thôi thế là thôi, là hết rồi
Bao nhiêu số liệu của cuộc đời
Bao là dữ kiện trong bộ nhớ
Ôi! còn đâu nữa, bóng hình tôi
Tôi đã tìm, tìm khắp mọi nơi

Mà sao mãi chẳng thấy tăm hơi
Mong sao cho cái P D A ấy
Đừng ai cầm nhầm, khổ thân tôi !!

(Cảm hứng sau khi đọc bài “Tôi Đánh Mất Tôi”
trong Bản Tin 28. NTH)

20081212 – Hương Cao – Mừng Giáng sinh

Trời Tây nô nức đón xuân sang
Mừng Chúa Hài đồng xuống thế gian
Lớp lớp tung bùng vui sắm sửa
Nhà nhà rộn rã tiếng cười vang
Giáng sinh lấp lánh bông hoa tuyết
Lò sưởi lung linh ánh lửa vàng
Chúc chị năm nay nhiều thắng lợi
Mừng anh tìm được phút bình an.

20081214 – Huân Lê – Mừng Giáng sinh

Ba mươi ba lần đón Xuân sang.
Là biết bao lần hận Việt gian.
Dâng biển ngàn năm sao rửa sạch
Nộp đất muôn đời nhục tiếng vang.
Đứng dậy đập tan loài quỷ đỏ
Nhanh lên dựng lại ngọn cờ vàng
Thà chết không đời nào khiếp nhược
Chống Tàu nước Việt mới bình an.

(đón Xuân 2009)

20081214 – Hương Cao – Đón Xuân

Cám ơn anh Huân đã họa thơ. Bây giờ HC xin chúc
tết :

Tết đến xuân về vạn vật tươi
Muôn hoa đua nở hé môi cười
Trẻ thơ vui vẽ khoe tiền mới
Ông lão băng khuâng đếm tuổi đời
Sức khoẻ phát tài may mắn chúc
Bánh chưng mút ngọt hạt dưa mời
Thêm năm nay nữa là băm bốn
Nhớ pháo giao thừa quá bạn ơi !

20081216 – Hương Cao – Xuân Tha Hương

Chị Thu Hoa, Cám ơn thơ và bài hát của chị
gửi. Trong cái lạnh dưới 0 độ C mà được ở trong
nhà lại được đọc thơ, nghe nhạc thật là thần tiên.

Nghe nhạc, đọc thơ thấy nhớ VN quá chừng. SG gần tết vẫn không thấy lạnh, còn ở đây, nhìn ra vườn nhà em, tuyết chắc cao cả thước rồi, không còn thấy cây nữa, mấy ngày nay lạnh thấu xương, hôm qua -30 độ C, bỗng nghĩ đến mùa hè :

*Mùa hè quét lá đầu lưng
Đông sang già tuyết tay chun cứng còng
Bởi vì xúc tuyết một vòng
Tốn khoảng nửa tiếng mình đồng cũng tiêu
Còn đầu chân mỹ tay miều
Thân hình run rẩy, sương nhiều càng run !!!*

20081217 – Nguyễn Thu Hoa – Đón Xuân

Xin gửi đôi câu đáp lễ bài "Đón Xuân" của Hương :

*Đông về cây cỏ mát màu tươi,
Muôn thú, trăm hoa chẳng thấy cười
Thế giới đang vào niên lịch mới
Vạn vật lại thêm một tuổi đời
Khắp nơi vang vọng lời cầu chúc
Bạn bè mở tiệc khăn khăn mời
Vẫn kiếp ly hương trên đất khách
Vui làm sao được, hỡi bạn ơi !!!*

20081217 – Huân Lê – Chúc bạn năm mới thật vui tươi.

Xin họa lại bài thơ của chị Hương Cao:

*Chúc bạn năm mới thật vui tươi
Không lo không lắng chỉ biết cười
Là người sống sao cho phải đạo*

*Hoa cỏ còn tô đẹp với đời
Hận Cộng tự do đã khép kín
Thương dân nhà đá mở rộng mời
Dân Việt làm than loài quý đở
Đứng lên dành lại quyền người ơi...*

20081217 – Huân Lê – Đón Xuân 2009. Chúc Xuân chúc bạn bè hạnh phúc.

*Anh chị họa thơ quá tuyệt vời
Thật là rôm rả thật là vui
Trời Tây thông dong chờ gió lạnh
Đất Mỹ lạnh lùng đón tuyết rơi
Chúc Xuân chúc bạn bè hạnh phúc
Mừng Tết mừng thân hữu rạng ngời
An vui tuổi già bên con cháu
Phước lộc thanh xuân hưởng suốt đời.*

20081217 – Mai Kiệt – Đón Xuân

Họa thơ Hương Cao & Thu Hoa. Chúc tất cả mùa Lễ Cuối Năm an bình và hạnh phúc.

MaiKiet / Houston.

XUÂN XA QUÊ

*Đầu năm trời đất trái màu tươi
Nhân thế đón Xuân nở miệng cười
Ít tuổi nôn nao mừng được tuổi
Già đời miễn cưỡng ngại hao đời
Trong nhà bàn Tổ đang chờ cúng
Ngoài ngõ nhà bên chẳng thấy mời
Sực nhớ mình đi sao mãi biệt
Ngây về mấy thuở hỡi người ơi?!*

20081217 – Hương Cao – Xuân Tha Hương – Đón Xuân

Cám ơn tất cả các anh chị đã cùng họa thơ với HC.

Mùa xuân là mùa của sự sống nhưng xứ HC ở mùa xuân lại quá lạnh. Nhất là năm nay không thấy gió ấm về. Cả tuần nay, ngày thì -22 độ C, ngày thì -30, ngày hôm nay chỉ 14 nhưng vì có gió bắc nên nhiệt độ xuống dưới trừ 20. Đi ngoài đường, mang một đôi găng tay da, chỉ 2 phút là tay cứng. Mỗi lần bị lạnh như vậy HC lại tưởng tượng mùa hè rực rỡ của VN với ve sầu với phượng vĩ để thêm ấm áp.

Chiều nay đi giữa tuyết cóng, HC thật nhớ VN:

*Lạnh lẽo trời chiều tuyết trắng sa
Nhớ hàng phượng vĩ đỏ bông hoa
Mong chờ hoa ấy mau cho trái
Trông ngóng xuân kia chóng tới nhà
Tưởng pháo từng hồi vang vọng nổ
Nghe tim theo nhịp thì thâm ca*

Xưa mừng năm mới trong hoan lạc
Nay đón xuân sang chỉ có ta.

20081223 – Huấn Lê – Mừng Xuân 2009

Mừng Xuân đất Mỹ lạnh lùng
Tuyết rơi gió rét mà lòng xót xa
Nhớ quê hương nhớ bạn già
Thân Hữu Điện Lực đậm đà thâm sâu...

20090101 – Nguyễn Hàn Tý – Thơ Chúc Tết

Thân gửi các bạn THĐL

Hai không lẻ chín (2009) đã về,
Cầu mong các bạn mọi bề an-khang.
Trước tiên sức khỏe vững vàng,
Lại thêm hạnh-phúc muôn vàn tốt tươi .
Mặc dầu kinh-tế suy-đổi,
Cháu con việc vững muôn đời khỏi lo .
Đồng thời **Kỹ-Sứ** thập thò,
Khang, Ninh, Phúc, Lộc, lò dò tới thăm .

San Jose, ngày 1 tháng 1, 2009
Vợ chồng Nguyễn Hàn-Tý

20090119 – Mai Kiệt – Tết Kỹ Sứ

Vài ngày nữa là Tết ta rồi, các bạn ạ! Nghe nói giờ này bên quê nhà đang tung bừng đón Xuân, nhộn nhịp lắm, vui lắm! Ở đây, dân ta cũng chuẩn bị, nhưng không phải nhà nhà xóm xóm làm như thế mà chỉ tập trung ở một vài nơi gọi là tụ điểm quây quần cho vui, ta gọi là Hội Chợ Tết, ai siêng thì tới, không huân thì rút trong nhà, cũng hoa cũng hương, cũng giấy xanh giấy đỏ, thịt mỡ dưa hành bày biện trên bàn thờ cúng Ông Bà Tổ Tiên, kéo bị trách là đồ lưu vong mất gốc.

Những cái Tết đầu tiên của cuộc đời tị nạn, mỗi năm tới ngày lễ mình còn có thể tính nhẩm hoặc bấm từng đốt ngón tay mà đếm đã bao lần ăn Tết xa nhà, bây giờ thì không được nữa rồi vì không còn đủ ngón tay, kể cả ngón chân để mà đếm.

Theo tập tục cổ truyền về vận hành trời đất, chúng ta có 12 con giáp thứ tự thay phiên nhau mỗi 12 tháng một lần về thống trị nhân gian và bổn mạng chúng ta. Năm nay là năm đến phiên con Trâu, bí danh Kỹ Sứ, về làm thủ-trưởng của mười một con giáp kia. Lớn xác, nặng nề, chậm chạp và hiền lành nhưng được cái là nó làm ăn chắc chắn lắm.

Có một điều trùng hợp rất lý thú là anh bạn Kỹ Sứ của chúng ta về đáo nhiệm sở năm nay cùng một lượt với Tổng Thống thứ 44 của Hoa Kỳ! Thôi thì, nhân dịp sinh sống ở Mỹ, chúng ta không

mong mọi gì hơn là mọi chuyện biến sắp tới sẽ chắc chắn, tốt đẹp hầu dân ta có thể được ảnh hưởng lây.

Tim hoài không thấy ngoài tiệm buôn bán thiệp chúc Tết có hình con Sứ để mua về viết vài chữ gởi chúc Xuân các bạn cho có ý nghĩa và phải đạo bằng hữu, nên gặp dịp bà xã chụp hình bức tranh quê đang treo trên vách nhà và lưu trong folder nên khoái quá mình vội "chôm" và gởi các bạn đây. Minh vốn sinh ra ở miền quê nên khi biết đi chụp chứng là biết đến con vật này rồi. Tới tuổi bắt đầu đi học trường làng thì vào lớp các cô thầy phát cho cuốn Quốc Văn Giáo Khoa Thư mà hình ảnh trong sách nói nhiều các sinh hoạt đồng áng như cấy lúa, cày bừa, thu hoạch mùa màng, v.v... đều có hình ảnh con trâu với các câu văn vần tới bây giờ, bây mười năm sau, mình vẫn còn nhớ, như:

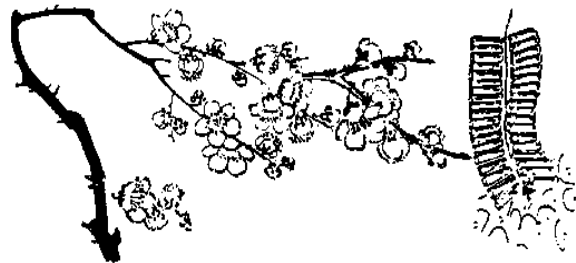
*Trâu ơi ta bảo trâu này
Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta
Cấy cày vốn nghiệp nông gia
Ta đây trâu đây ai mà quản công
Bao giờ cây lúa còn bông
Thì còn ngọn cỏ ngoài đồng trâu ăn*

Hoặc nên thơ hơn thì có bài :

*... Ai bảo chăn trâu là khổ
Không, chăn trâu sướng lắm chứ
Đầu tôi đội nón mê như lọng che
Tay cầm cày tre như roi ngựa
Ngắt nghêu ngồi trên mình trâu
Tai nghe chim hót trong chòm cây
Mắt trông bướm lượn trên nền trời xanh, đám
cỏ biếc...*

Một hình ảnh đẹp của quê hương thanh bình, xin chuyển đến các bạn và gia đình với lời chúc Tết bình yên, mạnh khỏe và phát tài trong năm con Sứ này. Năm tới nữa là năm con Cọp, sẽ tính sau. Kính chúc.

Đăng Thi Tuyết Mai - Thân Hữu Điện Lực
Trần Tuấn Kiệt - Gia Đình Nông Nghiệp

20090125 – Mai Kiệt – Năm Trâu làm thơ Trâu

Thân gửi đến quý TH đọc cho vui, vì không còn mấy tiếng đồng hồ nữa "Năm Con Chuột" rút lui để nhường lại cho "Con Trâu" khai mạc TÂN NIÊN 2009. (Mai&Kiệt)

TRÂU KIỀU

Nói : Ai bảo làm trâu không ngại khổ
Quê nhà không ở mà lại vượt biên
Trâu đi không hẳn vì tiền
Trâu đi không phải không siêng cấy cày

Hát : Trâu ơi ta bảo trâu này
Trâu nên vô xương trâu cày cùng ta
Kéo cày vốn nghiệp đồ la
Không cày không có tiền ra tiền vào
Nhớ chi gốc chuối bờ ao
Ở lâu họ sẽ cho vào công dân
Sắm sang về nước đôi lần
Kể đưa người đón... dạ vâng, Trâu Kiều!

Nhà thơ Bình Tý hihihihhi !
Cao Yên Tuấn / Mai - Kiệt (25/01/2009)

20090222 – Nguyễn Thu Hoa – Chợ Hoa Nguyễn Huệ - Tết Kỷ Sửu

Trăm hoa đua nở dưới nắng chiều,
Muôn màu muôn vẻ mỹ miều đẹp tươi,
Trâu kia nào phải biếng lười,
Chỉ nằm buồn bã chờ đời... đổi thay !!!

20090222 – Hương Cao – Chợ Hoa Nguyễn Huệ

Chân trời hiu hắt nắng chiều
Hoa xuân muôn sắc mỹ miều khoe tươi
Trâu nằm uể oải biếng lười
Nhìn vàng lấp lánh mơ đời... đổi thay.

20090222 – Mai Kiệt – Chợ Hoa Nguyễn Huệ

Ở lâu quên nợ kéo cày
Nhớ xưa thân phận nhơi hoài cỏ rom
Giúp người sỏi đá thành com
Bây giờ ngọc dát vàng đơm tứ bề
Việc chi mình phải quay về
Sang năm lại đổi theo nghề sơn lâm
Ai mà không sợ tiếng gấm ?

20090222 – Hương Cao – Chợ Hoa Nguyễn Huệ

Ai người quên nợ dân cày ?
Ai người xem đất nước này như rom ?
Ai người biến sỏi thành com ?
Ai người ngọc dát vàng đơm tứ bề ?
Ai làm ta chẳng quay về ?
Ai nay cướp bóc ra bề lục lâm ?
Ngán chi chỉ một tiếng gấm ?

20090222 – Hương Cao – Chợ Hoa Nguyễn Huệ

Trâu không nhai cỏ biếng lười
Người không cơm gạo có cười được chăng ?
Gặp thời kinh tế khó khăn
Vàng treo đầy ngõ, trâu nhẩn rảnh nằm
Người nhìn lên khăn làm thâm
Cầu trời khăn Phật chỉ cần cơm ăn !!!
Bổng đâu hiện đức Thánh Trần
Chỉ đường ra biển muôn phần thông dong.

20090225 – Huân Lê – Đón mừng DH/THDL 2009 tại Virginia

Dù bạn thật gần hay rất xa
Xin mời bạn đến Virginia
Gặp nhau ta trút bầu tâm sự
Hợp đoàn mình hát lời hoan ca
Từ xưa thân thiết thời son trẻ
Nay lại tình thâm lúc xế già
Cỡi ngựa xem hoa lòng thanh thản
Thỏa thích cười vui trẻ lại mà

20090225 – Hương Cao – Đón mừng DH/THDL 2009 tại Virginia

Ta ở nơi này xa thật xa
Cũng nghe tiếng gọi Virginia
Những mong hội ngộ hầu thấy mặt
Lại ước sum vầy cùng hát ca
Đằm ấm ôn niêm vui tuổi trẻ
Ngậm ngùi chia nỗi nhớ ngày già
Tình thân Điện lực không phai nhạt
Xin tới nơi đây gặp mặt mà.

20090225 – Hương Cao – Vòng Quanh Các Rạp Ciné Sài Gòn Ngày Xưa

Xui ai ngòi nhắc chuyện ngày xưa
Thương nhớ dạo về những buổi trưa
Đến rạp thành thơ xem chiếu bóng
Mặc trời giận dữ đổ cơn mưa
Kính Đô, rạp Rex qua Lê Lợi
Richard, Audrey với Wagner
Mở chút hương nồng bay phảng phất
Để hồn lơ lửng mộng đong đưa

20090313 – Mai Kiệt – Thơ Zui (Thơ dzui nhân ngày nghỉ lễ)

CHÚA ƠI !

Con quỳ lạy Chúa trên trời
Sao cho con trốn được người con yêu
Rằng con thiếu nợ đã nhiều
Nàng còn mua sắm đủ điều Chúa ơi !
Con cày hai dzóp(s) huyệt hơi
Người con yêu lại đưa đòi chơi xe
Biểu gì con cũng phải nghe

Nếu con cãi lại là te tua đời
Trước đây con tưởng gặp thời
Chúa ban con được tìm người con yêu
Giờ đây thân xác tiêu điều
Đời con phải chịu rất nhiều đắng cay
Thân con chẳng khác trâu cày
Nợ nàng con trả dài dài chưa xong
Con giờ như cá lòng tong
Sụt ba chục ký, ốm nhong, rã rời
Thế mà đâu hết nợ đời
Nấu cơm, rửa chén, bị đòi. .. tù ti
Người đâu gặp gỡ làm chi
Để cho khổ thế còn gì là Xuân ?
Chúa ơi ! con khổ vô ngần
Chúa mà không giúp là thân con tàn
Con đang thiếu nợ trăm ngàn
Nhìn đồ nạng sấm hai hàng lệ rơi
Con quỳ lạy Chúa trên trời
Giúp cho con trốn được người con yêu!
(Ấn Dzanh)

LỜI CHÚA :

Ta nghe ta cũng mũi lòng
Con ơi trong chốn bụi hồng trần ai
Đau thương đâu chỉ một ngày
Nên ta ban thưởng ân này phạt con
Đa mang rất khó vương tròn
Nghìn đau một sướng vẫn còn hơn ta
(Sợ bị phạt nên... ẮN DANH)

20090313 – Hương Cao – Thơ Zui

Sao phải lạy Chúa trên trời ?
Sao lại phải chạy trốn người mình yêu ?
Ba sinh bao kiếp đốt thiêu
Nay được gần gũi sao nhiều thương đau?
Mua sắm chút đỉnh đã rầu
Cày hai ba dzóp sống lâu nhiều tiền
Đêm nằm thủ thi rần khuyển
Chúa thương mới gởi nàng tiên yêu kiều
Có chi mà phải kêu rêu
Người đẹp bên cạnh phiêu diêu cõi trần
Cớ sao ử rữ bản thân ?
Lại còn đau xót muôn phần đắng cay ?
Hạnh phúc nắm bắt trong tay
Luôn miệng than thở trâu cày khổ thân !
Lòng tong xương xẩu xuống cân
Áy là dấu hiệu mỡ phân tán rời
Dư mỡ triệu chứng đi đời
Làm nhiều ít bệnh tuổi trời tăng thêm
Chúa ơi cuộc sống trôi êm
Xin cho con được sống bên cạnh... nàng.

(Hi! Hi!Hi! Thơ vui sao phải dẫu tên ???!!)

20090317 – Mai Kiệt – Tháng tư ngậm ngùi

... Cũng như anh Thuận nói, tuy vui là vui vậy, nhưng ta làm sao quên được tháng tư buồn sắp tới, bởi có ngày đó, cho nên bây giờ THĐL của chúng ta mới có mặt ở mọi nơi trên khắp thế giới, cùng trao gởi cho nhau những thông tin liên lạc, chia sẻ những chuyện vui buồn lẫn lộn và càng gần gũi, thân thiết nhau hơn trong tình Thầy Trò, tình thân hữu ...

Nhân ngày 30 tháng tư sắp đến, tôi xin gởi đến quý vị bài thơ "Tháng Tư Vui" của Điện câu TTK đã cảm tác theo bài thơ "**Tháng Tư Ngậm Ngùi**" của một người bạn...

Đã bao năm rồi ta biệt xứ ?
Nay ngậm ngùi tưởng niệm tháng tư !
Vì tự do đổ bao xương máu
Rồi được gì ngoài những thương đau !
Ba mươi năm lòng vẫn ru sâu
Tóc bạc màu, chưa thấy quê đâu ?
Sống kiếp lưu vong mang niềm nhớ
Biết bao giờ có tháng tư vui ?!

Nguyễn Minh-Châu TĐ3 Soibien
(Thân mến tặng các chiến sĩ QLVNCH-Kỷ niệm tháng 4)

Tháng Tư Vui (tặng Sói Biển MC)

Mỗi một năm, ta có mười hai tháng
Tôi biết anh buồn nhiều nhất tháng Tư
Quê hương đó, ai đi mà không nhớ
Hỡi đàn chim, một đàn chim thiên cư!
Triệu bàn tay sẽ về sơn phết lại
Hết ngậm ngùi vì chỉ một màu tươi
Hồn tử sĩ cùng về yên chốn cũ
Trong tháng ngày ta có tháng Tư Vui .

(CYT/TTK)

20090318 – Hương Cao – Họa thơ "Tháng tư vui"

Tháng tư vui lữ hành về xứ
Cánh vật xưa xiêu nát mục hư
Ôm đất tổ trình con cập bến
Ngắm trời xuân đón nhận thiên cư
Quê hương đây hồi người nhi nữ
Non nước còn ơi vị sĩ phu
Cùng vá mảnh dư đồ đã rách
Quên ngày buồn xóa sạch ưu tư.

20090323 – Nguyễn Thu Hoa – Thơ nhạc giao hòa – Bẩy Mười Hai Mười.

Anh Thụy thân, Vừa qua nghe anh Dzũng nói đạo này anh Thụy đang vui thú với môn hội họa mà thấy những ngày về hưu của anh Thụy quả thật là thần tiên. Xin góp vui cùng anh Thụy qua bài thơ “Bảy Mươi Hai Mươi.”

TB. Tuy biết anh Thụy chưa đến thất thập, nhưng như anh Di đã nói: "Khi có ai hỏi tuổi mình, cứ nói tăng thêm vài ba tuổi thì sẽ được khen - sao mà trông bạn còn trẻ thế !"

Bảy Mươi Hai Mươi (Thân tặng Anh HG Thụy)

*Thời gian thoãn thoắt trôi đưa
Mới hai mươi đó nay vừa bảy mươi,
Áo com đã trả xong rồi
Rượu bầu thơ túi ta thời thành thơ
Hằng ngày lên net đùa vui
Hằng năm họp mặt nói cười thỏa thuê
Khi thì đèn sách sử thi
Khi bên giá vẽ, cầm, kỳ giải khuây
Thênh thang nhẹ bước đường mây
Quê người xin nhận nơi đây là nhà
Tóc râu chừ đã thướt tha
Cứ tự do mọc mượt mà như tơ
Không nhuộm nên thấy bạc phơ
Bạn bè cứ ngỡ Ông Đồ thuở xưa
Trêu đùa vui thú sớm trưa
Bảy mươi vẫn tưởng mới vừa hai mươi
Suốt ngày rộn rã tiếng cười
Tiên Ông chưa chắc sánh đôi Thụy này !!!*

20090323 – Hoàng Gia Thụy – Thơ nhạc giao hòa - Bảy Mươi Hai Mươi.

Xin cảm ơn chị Thu Hoa đã tặng tôi bài thơ. Thú thực ra khi đọc e-mail của anh Dzũng tuần trước tôi mắc cỡ lắm vì tôi đi học vẽ để cho qua ngày tháng "sống vui từng ngày" chứ chẳng có năng khiếu gì, cũng chẳng mong được là một tài năng nở

muộn, nếu có chịu khó may ra sẽ là một anh thợ vẽ hạng bét mà thôi. Nhưng những lúc nhàn rồi cầm cây cọ và hòa mình với màu sắc thấy quên hết mọi việc xung quanh và thời giờ đi qua mau lắm.

Sau năm 75, khi được tiếp xúc với những người ở miền Bắc vào, tôi thấy ngoài đó thiếu thốn đủ thứ tôi nảy ra ý định đi học vẽ truyền thần để có thể mưu sinh khi bị cho nghỉ việc (từ bé tôi cũng thích vẽ), chụp hình dù là đen trắng ngoài đó cũng không có, và cái viễn ảnh trong miền Nam cũng sẽ như thế (trong miền Nam hình màu lúc đó đã rất phổ biến), do đó nếu chẳng may gia đình nào có người "rửa chân" lên bàn thờ ngời thì sang lắm là có bức truyền thần (giá 20 đồng VC một bức khổ 8x11, bằng 1/4 lương tháng của tôi hồi đó). Học được mấy tháng, tay nghề cũng tạm tạm được, tôi có vẽ cho một số các bà, các cô, và vì tôi hay ngồi vẽ ở sở, lúc đó chẳng có việc gì làm, mấy "đồng chí" thấy nên đem hình bố, mẹ, đến nhờ vẽ. Tất cả đều vẽ "chùa", tôi chưa kiếm được đồng nào về nghề này cả, về sau tôi đành bỏ ngang vì vật liệu để vẽ khan hiếm, cho tới nay tôi chưa hề vẽ truyền thần lại và tay nghề đã lụi hết trở về số không...

20090331 – Hương Cao – Tháng tư

*Tháng tư ấy mặt trời rực rỡ
Sao hôn ta bóng tối âm u
Nắng hồng như phủ lớp sương mù
Tim tê tái nỗi buồn trĩu nặng*

*Giờ mới biết niềm đau cam lặng
Có trẻ không hồi kẻ thất phu
Bao nhiêu năm mãi sống âm u
Thờ ơ ngắm giòng đời trôi chảy*

*Ngày tháng tư mắt mù bỗng thấy
Trời tối cam mây đen giăng phủ
Phải quên đi ngày cũ êm ru
Chân bước tới tim thôi ử rũ*

*Không sợ hãi lòng thắm tự nhu
Mây rồi tan, mưa tạnh, trời quang
Đường ta về rộng mở thênh thang
Tháng tư đến không còn buồn nữa.*

20091011 – Hương Cao – Lịch Âm Dương

*Thấp thoáng đâu đây bóng dáng Xuân
Mà sao trong dạ cứ băng khuâng
Ngày xưa nhớ quá tóc xanh mướt
Năm tháng trôi nhanh mắt đục dần
Tuổi hạc mỗi mòn thêm một xác
Đời người lặn lóc luống đau thân
Xuân này đếm đã bao xuân nhi ?
Đất khách quê người nhớ pháo xuân.*

Nhiều Thân Hữu

